

متن پرسش

بسمه تعالی با عرض سلام و ادب خدمت جنابعالی لطفا در مورد ابیات زیر توضیح فرمایید : می رسید از دور مانند هلال نیست بود و هست بر شکل خیال / نیست و ش باشد خیال اندر جهان تو جهانی بر خیالی بین روان با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: این ابیات از عالی‌ترین متون توحیدی است که متذکر ظهور و خفای انوار الهی است. قرآن می‌فرماید: «هو الاول و الآخر» یعنی خدایی که اول است در همان حالی که اول است، آخر است و انسان موحد با نظر به او در مظاهرش او را اول می‌بیند و در همان حال با نظر به مقام وحدانیتش او را آخر می‌بیند. مولوی موضوع «هست و نیست» بودن را پیش می‌کشد که از طرفی او در مظاهرش به اسم خاصی هویدا است و در همان حال آن اسم خاص حجاب حقیقت جامع اوست. می‌گوید: خیال این‌چنین است که از جهتی حکایت از صورتی می‌کند که در خارج است و از جهتی غیر از آن صورت است و بعد می‌گوید تمام هستی این‌چنین هستند که از جهتی ظهور حق‌اند و از جهتی حجاب حق. موفق باشید